

Beszámoló az 3. szekcióban elhangzottakról

A beszámolót készítette: Szaszák Csaba szekcióvezető,
a Szakképzési Munkacsoport tagja

- 12. Informatika és távközlés,
- 15. Közlekedés és szállítmányozás,
- 4. Elektronika és elektrotechnika,
- 13. Kereskedelem
- 23. Turizmus-vendéglátás

Ágazati-Szakmai képzés

Az ágazati alapképzés időtartama alatt, nem folyik szakmára felkészítés, a szakmaválasztás után viszont hiányzik ez az év (évek), hogy felkészüljenek a tanulók a szakmára. Ennek kiküszöbölésére némely esetben az oktatók előre hoznak tananyagrészeket az ágazati alapoktatásra, ami nem jó.

A szülők még sok esetben nem értik az ágazati beiskolázást, ők szakmákat szeretnének látni, ugyanakkor jó, hogy nem 14 évesen kell a tanulónak a szakmájáról dönteni.

Felmerült, hogy az ágazati alapképzés ideje alatt is lehetne differenciálni az ösztöndíj összegén, a motiváció növelése miatt.

Együttműködés a duális partnerekkel

Vannak bizonyos ágazatok, ahol szinte lehetetlen a duális partnerek bevonása (pénzügy, informatika, vegyipar, turizmus), ez a kamara jelenlévő képviselőjének is a véleménye.

Vannak ágazatok, ahol könnyebb a duális partnerek megtalálása (gépészet, kereskedelem, vendéglátás).

A duális partner nem tanítani, hanem dolgoztatni akarja a diákokat, képzetlenek ezért nem minden esetben megy. A duális partnereknek nincs emberük, akit a tanulók oktatására használnának, főleg a KKV-k esetén.

A tanulók 15 évesen kerülnek munkakörülmények közé, de ők ennek ellenére még gyerekek. A duális partnerek nincsenek felkészülve a 15 évesek oktatására. A munkaszerződés lehetőség, de sok kötöttség is, ami egy 15-16 éves ember esetén nem biztos, hogy működik. A duális partnerek adminisztrációs fegyelme laza, a Krétát nem nagyon vezetik.

A tömbösített duális órák után az iskolába jövő diákokat vissza kell szoktatni az iskolába, sok idő megy el vele.

Az új törvény rengeteg munkát ad a duális partnerekkel való együttműködés területén az iskoláknak. 11-12. évfolyamon nem éri meg a duális partnereknek kivinni a tanulót, vagy csak erős tömbösítéssel, ami tanulásszervezési problémákat okoz.

Bérfeszültséget teremt a duális partnernél a tanuló munkabére. Annak ellenére is, hogy - helyesen - nem kötik már a minimálbérhez.

A belső gyakorlatok egyes Centrumoknál bűnnek számítanak, nem is tervezik, így ha van, akkor nincs alapanyag és szervezetlen.

Vannak kiváló duális partnerek, akik mintaszerűen végzik a képzést (autóipar, elektrotechnika).

Oktatók helyzete

Nem elég a Centrumok finanszírozása a béralkukra. A 2020. júliusi bérrendezés elolvadt. Nincs már előny a közoktatással szemben, sőt bizonyos esetekben ott többet lehet keresni. A szakképzésben ugyanakkor van lehetőség a külön munkákért fizetni.

Nagy a Centrumok szabadsága a gazdálkodásban és ez jó. A Centrumok szabadsága előny, mert ugyanarra a kérdésre más választ kell adni Győrben, mint Nyíregyházán.

“A napi problémák megoldásának szellemi tőkéje az iskoláknál van!”

A jól működő duális partnerek elviszik a képzett oktatókat az iskoláktól a magasabb fizetéssel (“Elmegy az oktató kolléga az AUDI oktatási látogatóközpontjába a diákokkal, majd vissza se jön, mert jobb állást kapott.”).

Ugyanakkor a szakképzésben van koncepció, lehet tudni, mit akarnak, van cél!

Minőségbiztosítás/oktatói értékelés

Jó, hogy az igazgatók kezébe került. De sok segítség kell hozzá, várjuk az oktatói értékelési kézikönyvet. Az önértékelésnek valóságnak kell lennie, mert különben nem ér semmit.

Jók az IKK-s minőségbiztosítási képzések.

Sokkot okozott az előző oktatói értékelés, nehezen fogadták el a kollégák (“reklamátorok”), nem tudták ki miért, mennyi fizetést kapott. Sok esetben a jó pontszámú elismert oktatók csak 12-14%-ot, gyengébb pontszámúak nagyobb %-os emelést kaptak.

Esetleg érdemes lenne a kérdőíveknek egy központi felületet létrehozni, ahol le lehet bonyolítani majd ezeket a méréseket.

Folyamatosan kell végezni az értékelést és ismertnek kell lenni az elvárásoknak az oktatók számára.